

Међународни монетарни фонд и Влада Србије су 26. марта 2009. године, после десет дана тајних преговора (о детаљима преговора јавност у Србији и Народна скупштина Републике Србије је посредно "обавештавана" преко контролисаних медија у Србији), закључили споразум о узимању кредита од око 3 милијарди евра. Према изјави гувернера Народне банке Србије споразумом траје до априла 2011. године. У прве две године

Србија ће добити око 2, 2 милијарди евра. Први

део од ове суме ће бити одобрен око 15. маја 2009. године,

под условом да Борд директора ММФ-а одобри мере које ће Влада Србија спровести на основу захтева ММФ. Други део ће бити одобрен у 2010 години. Гувернер је изјавио и да ће камате на овај кредит бити у распону од

1, 47 до 3, 47 %

[\[1\]](#)

Пре закључивања овог "историјског" споразума са ММФ-ом, који је у јавности представљен као једини "спас" за Србију, у јануару 2009. године, Влада Србије је закључила још један споразум са ММФ-ом. Тада се Србија "превентивно" (!) задужила за око 400 милиона евра. Међутим, та сума није била искоришћена до марта 2009. и завршетка нових преговора са ММФ-ом,

иако је Србија плаћала камату и на овај кредит. Дакле,

када узмемо у обзир ове чињенице,

долазимо до закључка да се Србија у марту

2009. године задужила за додатних 3 милијарде евра иако није искористила ни евро од претходног кредита од 400 милиона евра!

Посебно је несхватљиво што Влада Србије овакву бесмислену економску политику спроводи у тренутку када је земља на ивици економског слома. На пример, само у 2009, години треба отплатити око 4, 5 милијарди евра дуга које су од иностраних банака узела предузећа и банке из Србије. [2] То је цифра која превазилази 50 % укупних расхода у буџету Србије за 2009. годину! Такође, према званичним подацима Народне банке Србије који су достављени Народној скупштини, "укупан број привредних субјеката чији су рачуни у блокади, на дан 24. фебруара 2009. године, износио је око 57 хиљада, број евидентираних запослених код њих износи око 152 хиљаде, а укупан износ блокаде 214,6 милијарде динара (око 2,3 милијарде евра

према званичном

курсу Народне банке Србије од 7.4. 2009)

[3]

Шта ММФ тражи од Србије која је у овако тешкој економској ситуацији?

ММФ захтева да српски буџетски дефицит буде мањи од око 2 милијарде евра. Тражи и да српски буџетски дефицит да буде око 967 милиона евра, или испод 3 % бруто домаћег производа (БДП) Србије.

Такође, око 967 милиона евра годишњег "дозвољеног" српског дефицита ће се, очигледно, надокнадити из средстава добијених продајом српских великих предузећа, кредита

ММФ или

осталих западних кредитора повезаних са ММФ-ом.

У том контексту, представник ММФ-а Алберт Јегер је изјавио за "Глас Америке" да ће кредит ММФ-а бити искоришћен и за отплату страног дуга

са којим

ће се "Србија суочити у 2009. и 2010. години". Српски министар финансија Диана Драгутиновић

изјавила је да ће се дефицит од 3% финансирати од "непотрошених прихода од приватизације од око 550 милиона евра, очекиваног кредита Светске банке од 300 милиона долара, ИПА фондова са око 100 милиона евра. Остало ће се обезбедити комерцијалним задуживањем у земљи и иностранству".

[\[4\]](#)

Ипак, остатак од преко милијарду евра који недостају у српском буџету за 2009 годину се према захтевима ММФ мора прикупити од грађана Србије.

У том контексту се поставља питање, зашто ММФ није Србији у 2009 години дао кредит који би у потпуности покрио дефицит од око 2 милијарде евра? (Уосталом, тако би и ММФ краткорочно гледано додатно зарадио.)

Или, зашто ММФ тако упорно тражи од Србије да дефицит буде испод 3% БДП?

Посебно су ова питања интересантна ако се узме у обзир да ММФ-а за Србију примењује другачије услове од оних који се примењују у САД (земљи која има право вета у ММФ и која је највећи акционар у тој организацији). Према најавама из САД, планирани буџетски дефицит за 2010. годину ће бити највећи у историји и износиће око 13% БДП. Слично томе, двоструки стандарди ММФ су очигледни и када се упореди Србија са богатим земљама из ЕУ. На пример, буџетски дефицит од преко 3% БДП имају и Француска, Шпанија, Ирска, и Велика Британија. Ипак овим земљама је Европска комисија оставила рок до 2012. и 2013. године за довођење дефицита до границе испод 3 % БДП.

Супротно томе, ММФ тражи од Србије да за неколико недеља сведе свој буџетски дефицит на испод 3 % БДП!

Да за Србију ММФ примењује нереалне критеријуме, посредно признаје и српски министар финансија: "Треба погледати колике дефиците генеришу друге земље – од минималних 3%, најчешће 6-7 % до скоро 15%". [\[5\]](#)

Зашто ММФ ово ради може се разумети само када се анализирају мере Владе Србије донете управо на захтев ММФ:

- замрзавање плата и пензија – у пракси ће довести до њиховог пада због стопе инфлације

- смањење давања општинама у Србији у вредности од око 160 милиона евра ће довести до још већих социјалних проблема у најсиромашнијим општинама у Србији које зависе од буџета Србије. Најбогатије градове као што су Београд и Нови Сад ће ово мање погодити али градови и општине као што су Врање, Прокупље, Куршумлија и други ће имати највише проблема [\[6\]](#)

- смањење трошкова за 40 % буџетских корисника са сопственим приходима, у вредности од око 129 милиона евра ће директно погодити тако важне области ако што је образовање. На пример, ректор Универзитета у Београду проф. др Бранко Ковачевић, изјавио је: "Изгубићемо све пројекте. Преживљавамо захваљујући

својим приходима од којих плаћамо материјалне трошкове. У таквој ситуацији не можемо да задржимо

добре професоре јер немамо новца да их платимо".

[\[7\]](#)

- акцизе на гориво као специјални порез ће довести до поскупљења горива и новог удара на стандард грађана. Акцизе по економској дефиницији управо погађају највише "катеорије потрошача са слабијом пореском снагом" [\[8\]](#)

- одузимање око 43 милиона евра од Републичког завода за здравствено осигурање ће

значити да из буџета неће бити издвојена средства за угрожено становништво, или оне који имају примања испод минималних, избеглице, незапослене, јер по закону њихово здравствено осигурање плаћа држава. Директор РЗЗО Светлана Вукајловић је овим поводом изјавила "Имаћемо тешку годину и рационализацију потрошње где код је то могуће". [\[9\]](#)

Дакле, јасно је да ће ове мере које захтева ММФ неминовно довести до урушавања српске економије али и друштва у целини.

Зато се логика ММФ-а се може свести на следеће – што дугорочно буде слабија српска економија и држава, њој ће више у наредним годинама требати страних кредита. У супротном случају, ако се Србија одмах опорави, њој више неће бити потребни кредити ММФ-а.

Наравно, од овог дугорочног процеса економског израбљивања Србије као неоколоније, неће имати само корист ММФ, већ и друге организације повезане са ММФ. Пре свега Европска унија, Светска банка и западне банке које раде на територији Србије. Оне ће годинама наплаћивати камате и дугове за које ће радити цела Србија. Тако ће Србија бити све сиромашнија а ЕУ, западне банке и САД које стоје иза ММФ све богатији.

У том контексту бриселски комесар задужен за проширење ЕУ Оли Рен у својој изјави поводом преговора ММФ и Србије истиче да је главни услов за одобравање средстава из Брисела "да Србија постигне споразум са Међународним монетарним фондом". [\[10\]](#) Такође, након постизања "договора" са ММФ-ом, у Бечу је одржан састанак на коме су били присутни представници западних банака као што су Рајфазен, Хипо-Алпе Адриа, Интеза, Уникредит и других које су монопополисти на финансијском тржишту Србије. (Састанку у Бечу су присуствовали представници ММФ и Народне банке Србије.) Том приликом, западне банке су се "великодушно" обавезале да ће и даље давати кредите Србији.

Дакле, такозвани споразум са ММФ-ом је више него штетан за Србију и довешће до даљег урушавања српске привреде и друштва.

Једини рационални излаз из овакве неповољне економске ситуације у којој се Србија

ММФ против Србије

Пише: Дејан Мирковић
недеља, 12 април 2009 11:02

налази је сарадња са Руском Федерацијом која подразумева и узимање кредита који не мају тако штетне услове као они које даје ММФ, укидање једностране примене Прелазног трговинског споразума са ЕУ, који производи губитак у српском буџету од најмање 267 милиона евра, додатно опорезивање српских трговачких монополиста

као што је компанија Делта (која има годишњи приход од продаје од око 2 милијарде и 880 милиона евра, а плаћа порез држави од око 200 милиона евра), и укидање министарства која нису показала добре резултате, и која су, истовремено, највећи поборници ММФ-а у Србији – на пример, министарства економије на које одлази око 516 милиона евра годишње.

Али, влада и председник државе немају ни храбрости нити мудрости за овакву једино исправну антикризну политику. Они зато, свесно или несвесно, заједно са ММФ-ом гурају српску економију у пропаст.

ММФ против Србије

Пише: Дејан Мирковић
недеља, 12 април 2009 11:02

[1] Привредни преглед 27. 3. 2009.

[2] Прес 27.3.2009

[3] Према документу/одговору на посланичко питање Р. Обрадовића, примљеном 20.3.2009

[4] "Блиц/Новац", 11.4.2009

[5] Исто

[6] "Политика", 9.4.2009

[7] Борисављевић Б., "Новости", 5.4.2009

[8] Раичевић Б., "Јавне финансије", Економски факултет у Београду, 2005. стр. 232

[9] "Новости", 27.3.2009

ММФ против Србије

Пише: Дејан Мирковић
недеља, 12 април 2009 11:02

[\[10\]](#) Привредни преглед, 27. 3. 2009